

سعید سهیلی، فیلم‌ساز مشہدی درباره جشنواره فیلم فجر:

حذف فیلم سازان، جشنواره را دچار لکنت می کند

سعید سهیلی، فیلم ساز، نویسنده و تهیه کننده مشہدی سینما معتقد است جشنواره فیلم فجر با دیگر رویدادهای سینمایی متفاوت است و رویداد ملی سینمای ایران به شمار می آید. به همین دلیل، همه اهالی سینما با نگاه و اندیشه های متفاوت باید در آن حضور داشته باشند.

به گزارش صبا، او درباره معیارهای برگزاری یک جشنواره موفق می گوید: اگر بخواهیم یک جشنواره خوب را از جشنواره متوسط و بد تمیز دهیم، باید پارامترها و مؤلفه هایی در آن رعایت شود. جشنواره باید دارای یک دبیر بسیار خوب و کارآمد باشد. دومین مسئله مهم، بهره بردن از هیئت انتخاب مناسب است. اگر جشنواره در انتخاب این دو مؤلفه به گونه ای صحیح عمل کند، راه برای برگزاری جشنواره مناسب هموار می شود.

کارگردان «مردی شبیه باران» درباره معیار انتخاب اعضای هیئت انتخاب بیان می کند: اولین مؤلفه هیئت انتخاب خوب، بهره بردن از تنوع عقیده، سلیقه، نگاه و حتی سن و تجربه است. این موضوع باعث می شود تنوع در فیلم ها نیز اتفاق بیفتد. اگر خود را در نظر بگیرم، از نظر من افرادی که در هیئت انتخاب جشنواره امسال حضور دارند، به درستی انتخاب شده اند و از این حیث شاهد یکی از بهترین هیئت های انتخاب در تاریخ جشنواره هستیم. با همه این ها، اگر فیلم های خوبی در جشنواره حاضر نباشند، جشنواره رونق نخواهد داشت. تجربه نشان داده است که هر زمان فیلم های بهتری در سال تولید شده اند، شاهد جشنواره ای پویا و پرهیجان بودیم، چرا که جشنواره مساوی با صف های طولانی و سالن های پر مخاطب است. سهیلی در این باره می گوید: متأسفانه در سال های اخیر، فیلم سازان بزرگی فیلمی نساخته اند و این موضوع باعث خسران است. اگر فیلم سازان با سابقه که مردم به فیلم های آنان علاقه مند هستند، در کنار فیلم سازان جوان با نگاه و رویکرد متفاوت قرار بگیرند، جشنواره دارای دو بال پر قدرت خواهد بود. در چند سال اخیر، جشنواره فیلم فجر حال خوبی نداشته است، چرا که مردم نیز حال خوبی نداشته اند. اما امیدوارم امسال و در سال های آینده، جشنواره رونق سابق خود را به دست آورد. جشنواره فجر با رویداد های سینمایی دیگر متفاوت است و جشنواره ملی سینمای ایران است؛ و به همین دلیل، باید همه اهالی سینما با نگاه و اندیشه های متفاوت در جشنواره حضور داشته باشند. زمانی که بخشی از فیلم سازان حذف می شوند یا رفتار قهری در پیش گرفته می شود، این رویداد دچار لکنت می شود.

چارسوق هنر

میلاد کی مرام با فیلم «سالن چهار» در راه فجر

نسخه نهایی فیلم «سالن چهار» در جشنواره فیلم فجر هفته پیش تحویل دبیرخانه شد. به گزارش برنا، «سالن چهار» نخستین ساخته حسین ترک جوش است.

در این فیلم میلاد کی مرام، محسن قصابیان، سارا رسول زاده، ساغر قناعت، علی مردانه و سید علی صالحی بازی کرده اند. در خلاصه داستان این فیلم که در ژانر درام معمایی تولید شده آمده است: یه جایی از زندگیم و ایسادم که دیگه حال خودم برام مهم نیست.

فیلم «منوع الخروج» در راه جشنواره فیلم فجر

فیلم سینمایی «منوع الخروج» به تهیه کنندگی و کارگردانی جواد آتش‌کذری که در ژانر اجتماعی ساخته شده، برای حضور در چهل و سومین جشنواره

فیلم فجر آماده می‌شود. فیلم برداری این اثر در شهر یزد به پایان رسیده و اکنون مراحل پایانی آماده سازی آن برای نمایش در جشنواره در حال انجام است. این فیلم با حضور بازیگرانی، مانند سام درخشانی، سجاد بابایی، روشنگ گرامی، ساقی حاجی پور و نگار نیکدل تولید شده است.

آغاز پخش سریال «ترور» در تلویزیون

در پنجمین سالگرد شهادت حاج قاسم، پخش مجموعه «ترور» از شب گذشته ۱۶دای ماه از شبکه ۳ سیما آغاز شد. به گزارش ایسنا، «ترور»، روایتگر ماجرای ترور نافرجام حاج قاسم در کرمان را به تصویر می‌کشد و اهمیت حاج قاسم در منطقه و شجاعت و ذکاوت فرماندهی این سردار ایرانی را مطرح می‌کند. این مجموعه هر شب ساعت ۲۰:۳۰ پخش می‌شود. فرهاد قائمیان، انوش معظمی، رامین راستاد، مهدی سلوکی و هدایت هاشمی از جمله بازیگران این مجموعه هستند.

پخش یک سریال پلیسی با بازی حمیدرضا پگاه

شبکه ۳ سیما برای شب های بلند زمستان سریال «فریبا» به کارگردانی محمود معظمی را در کنداکتور پخش قرار داد. به گزارش ایسنا، سریال «فریبا» در ۴۰ قسمت ۴۵ دقیقه ای است که از ۲۲ دی ماه هر شب ساعت ۲۰:۴۵ از شبکه ۳ پخش می‌شود. این سریال در ژانر اجتماعی، پلیسی و ماجوریت مسائل ومشکلات فضای مجازی و اینفلوئنسرها تولید شده است.

شهریار

۲۷ شنبه ۱۴۰۳ دی ۱۷ ۵ رجب ۱۴۴۵ شماره ۲۲۴۰۲

۱۱

شهریار

عکس از این است

مخاطب باشد. بنابراین می توانم بگویم اقتباس یک جور لذت بینامتنی است. این لذت، حرکت بین لبه دو تیغ است. با یک لحظه غفلت ممکن است متن اول هم از دست برود و مخاطب نتیجه بگیرد متن اولیه ضعیف بوده است. یا برعکس یک اقتباس می تواند به معتبر کردن متن اول خیلی کمک کند. بنابراین کسی که نمایشنامه اقتباسی می نویسد، بیش از یک متن را دارد تجربه می کند. او در مقام راوی، کنترل کننده و دستکاری کننده، فضا را دوباره از صفر بنا می کند. در واقع زمینش را از متن اصلی می گیرد و ساختمان را با تمام ظرافتش خودش انجام می دهد.

● چقدر از این اصول الان رعایت می شود؟

خیلی کم. چون نگاه نسبت به این جریان خیلی جدی نیست. اقتباس گربا خودش می گوید: حالا کی می فهمد، یا چرا باید این قدر وقت بگذارم این همه مطالعه کنم؟ چون دغدغه های اقتصادی بیشتر است و گروه ها زیادند. تب به نتیجه رسیدن، عجول بودن و شهرت باعث می شود زیاد این ها را جدی نگیرند.

برخی مواقع اقتباس نیست وسرقت ادبی اتفاق می افتد که این مسئله باعث می شود اعتبار تئاتر زیر سؤال برود و موجب بی اعتمادی مخاطبان شود. در عمل بحث اتهامات سرعت ادبی مطرح می شود و در میزبوی بازخوانی به مشکل برمی خورد. اما اگر علمی و قابل دفاع باشد اتفاق کمک می کند. بینابین است. من خودم به نمایشنامه اقتباسی زیاد علاقه ای ندارم. در این سال ها هر نمایشنامه ای نوشتم یا صفر تا صدش مال خودم بوده یا ترجمه کردم. به اقتباس زیاد فکر نکردم، ولی این کار را به عنوان یک امر حرفه ای و اصولی قبول دارم و به نظرم جای خالی آن این روزها احساس می شود.

● اتفاقا در فضای تئاتر مشهد، در یک سال گذشته دست کم یکی دو مورد سرقت ادبی درباره نمایش های روی صحنه اتفاق افتاد و واکنش های زیادی را هم برانگیخت. این اتفاق ها ناشی از همان جدی نگرفتن مسئله اقتباس است؟

بله. اقتباس یک بحث علمی بسیار جدی هست که باید روی آن تأکید کرد. دست کم یک واحد درسی درباره اقتباس باید ایجاد شود. باید نگاه آکادمیک به آن باشد و کتاب های نظری در این باره بیشتر ترجمه شوند. همچنین نیازمند آگاهی از انتقاداتی هستیم که در خارج از ایران در این حوزه می افتند یعنی اینکه بینیم نگاه برون مرزی و آکادمیک به اقتباس چطور است و بتوانیم آن شیوه های استاندارد را پیاده سازی کنیم. در جمع بندی، نگاه فعلی به اقتباس در تئاتر مشهد، غیر جدی و غیر آکادمیک است و مراحل این فرایند شناخته شده نیست. درحالی که اگر این پروسه به طور کامل شناخته شود، بقیه مسائل مرترب به آن درست می شود.

با صرف دو ساعت زمان در طول روز، یک ماه به طول بینجامد.

● هنر به هنرمند آرامش می دهد

وی افزود: آرامشی که در زمان خلق هنر اثر به هنرمند داده می شود، قابل وصف نیست. کسی که فکرش مشغول باشد نمی تواند به کار هنری بپردازد و هرچه از ستین پایین تر شروع شود پیشرفت در آن بیشتر است. به همین دلیل نباید شروع فرایند آموزش را به تعویق انداخت. من همه تکنیک ها را امتحان کردم و پاستل روغنی را بیشتر از همه دوست داشتم. من سبک هایپر رئال کار می کنم، زیرا هرچه بیشتر بر روی یک اثر هنری وقت صرف کنید و به واقعیت نزدیک تر باشد، ارزش آن بیشتر است.

میدرخازنی سطح کیفی آثار در بعضی از نمایشگاه ها را پایین توصیف کرد و افزود: دلیل برگزاری این نمایشگاه ها انگیزه گرفتن هنرجو بوده یا جنبه مالی دارد. هنرمندان نمی توانند زیاد روی درآمد این کار حساب کنند. هرچند وضعیت این هنر نسبت به گذشته بهتر شده، اما به طور کلی ضعیف است. خانواده ها کم کم در حال شناخت هنر و گرایش به سوی آن هستند، اما جا دارد که بهتر شود. اگر خانواده ها در اوقات فراغت، وقت خود را به بازدید از نمایشگاه های هنری اختصاص دهند، بچه ها با هنر بیشتر آشنا می شوند و وضعیت آن نیز بهتر خواهد شد.

معین محب علیان نمایشنامه نویس و مترجم از شرایط حاکم بر تئاتر مشهد و برخورد با نمایشنامه های ترجمه شده می گوید

نگاه غالب به اقتباسی غیرعلمی است

الهام ظریفیان | «معین محب علیان، هنرمندی است، عمیقاً وابسته و دلبسته به تئاتر. که نوشتن و ترجمه همیشه دغدغه اصلی اش بوده است». این چیزی است که وقتی از او می‌خواهم خودش را در سه جمله توصیف کند، می‌گوید. او مدت هاست در فضای تئاتر نفس می‌کشد. سال ۸۸ با بازیگری وارد تئاتر شد و در ادامه، کارگردانی را هم تجربه کرد. سپس به تهران رفت تا بازیگری را به طور آکادمیک و در مقطع کارشناسی ارشد در دانشگاه هنر ایران بیاموزد و از آن زمان در پایتخت ماندگار شد. اما برخلاف علاقه زیادش به بازیگری، بیشتر فعالیتش در زمینه ترجمه و تألیف نمایشنامه بوده و دست کم پانزده اثر در این زمینه به چاپ رسانده است. او همچنین به عنوان مدرس با دانشگاه های مختلفی همکاری می کند. در گفت وگوی پیش رو با این هنرمند درباره تئاتر مشهد، اوضاع نمایشنامه نویسی و الزامات اقتباس صحبت کردیم.

گفت‌وگوی روز

● شما در چند زمینه مختلف بازیگری، کارگردانی، نمایشنامه نویسی و ترجمه نمایشنامه فعالیت کرده اید؟ به نظر شما در کدام یک هنر شما نمود بیشتری داشته است؟

فعالیتم در ترجمه نمایشنامه و نمایشنامه نویسی بیشتر بوده، اما علاقه و دغدغه ام همیشه این بوده که از تولید به اجرا برسم. در بخش تئوری، نوشتن برایم اهمیت دارد و در بخش تولید، بازیگری و کارگردانی.

● چه شد که بعد از بازیگری تئاتر بیشتر روی ترجمه و نمایشنامه نویسی تمرکز کردید؟

به خاطر شغلم یعنی معلمی در آموزش و پرورش مجبور به رفت و آمد بین مشهد و شهرستان دیگری بودم. این باعث می شد نتوانم حضور مداوم در تئاتر داشته باشم. در این شرایط در موقعیت های مختلفی که وقت خالی گیر می آوردم سعی می کردم روی ترجمه متون نمایشنامه کار کنم. همچنین تصمیم گرفتم از طریق دانشگاه و آکادمیک وارد شوم. بنابراین اگر کمتر بازیگری کرده ام به خاطر مضيقه زمانی بوده و اصلا به این دلیل نبوده که این طور انتخاب کرده باشم. بعد هم احساس می کردم جامعه تئاتری به متن نیاز دارد. اگر شرایط خوبی برای بازیگری پیش بیاید، به طور قطع انجام خواهم داد.

● شما مترجمی هستید که با تئاتر آشنا است، بازیگری و کارگردانی و نمایشنامه نویسی را تجربه کرده و براساس نیاز جامعه تئاتر شروع به ترجمه نمایشنامه های خارجی می کند.

این موضوع به ترجمه های شما کمک کرده است؟
بله همین طورا است. می گویند مترجم تئاتر باید خودش بتواند نمایشنامه بنویسد، روی صحنه رفته باشد و زبان و عناصر دخیل در تئاتر را بشناسد. در اینجا می توانیم از مترجم به عنوان دراماتور و تنظیم گر هم یاد کنیم. بعضی مترجم ها، خودشان همان متن را کارگردانی هم می کنند. یعنی متن را برای اجرای روی صحنه ترجمه می کنند. بنابراین لازم است با هرآنچه در تئاتر معنا دارد آشنا باشند. از سویی در شرایطی که خیل عظیمی از علاقه مندان به حوزه بازیگری و کارگردانی وجود دارد، من احساس کردم اگر همه تخم مرغ هایم را در یک سبد بگذارم ریسک زمانی است. اینکه بخواهم صبر کنم اتفاقات عجیب و درخشان در حوزه بازیگری و کارگردانی برایم بیفتد به نظرم عاقلانه نبود. فکر کردم در این پروسه محدودی از زمان و مکان که همه ما دچارش هستیم، حداقل منتظر نباشم که انتخاب شوم. سعی کردم از ترجمه و نوشتن که کارهای انفرادی هستند برای استفاده بهتر از زمان بهره ببرم و متن هایی را به جامعه تئاتر معرفی کنم. ولی اگر بگویم بازیگری

گزارشی از نمایشگاه نقاشی «رنگین کمان» از آثار مهناز مدیرخازنی در نگارخانه رضوان آموزش هنر پایان ندارد

ریحانه موسوی

نگارستان

نمایشگاه آثار نقاشی پاستل روغنی مهناز مدیرخازنی با نام «رنگین کمان» این روزها در نگارخانه رضوان برپاست. در این نمایشگاه، نوزده اثر نقاشی با تکنیک پاستل روغنی وجود دارد که شامل طبیعت، انسان ها، حیوانات و اشیاء است. لایه بندی رنگ ها در کار با پاستل روغنی به پیچیدگی آن ها منجر شده که باعث می شود رنگ ها طبیعی تر به نظر برسند. رنگ های زنده و شفاف پاستل روغنی، حس زندگی و حرکت را به بیننده منتقل می کنند. از مناظر طبیعی تا پرتره هایی که عمق احساسات انسانی را به تصویر می کشند، هر اثر در این نمایشگاه دنیای خاص خود را دارد. نورپردازی ملایم فضای نمایشگاه بر زیبایی آثار افزوده است و باعث می شود جزئیات دقیق و بافت نرم پاستل ها بهتر نمایان شود. مهناز مدیرخازنی در سال ۱۳۸۰ زیر نظر ابوالفضل غنایی آموزش طراحی و رنگ روغن را شروع کرد و در

سال ۱۳۸۲ از کلاس های درس مبانی و اصول رنگ شناسی اصغر کفشچیان بهره مند شد. در سال ۱۳۹۴ با

● فراگیری هنر، انتها ندارد

مهناز مدیرخازنی، «رنگین کمان» را اولین نمایشگاه انفرادی به نام خود بیان کرد و گفت: نمایشگاه پاستل گچی

عکس از ریحانه موسوی